

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:— ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କରମ ଅନୁସାରେ ସତତପ୍ରୟାସ ହେବ ସେତେବେଳେ ଏହି ସବୁ ପ୍ରାକୃତିକ ଦୁର୍ବିପାକ ବା ବିନାଶର ବେଗ ବଢିବ ଏବଂ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାବାଜୀଙ୍କର ପୁରା ବରସା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ?

ଉତ୍ତର:- ଯଦି ପୁରା ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଅଛି ତେବେ ପ୍ରଥମେ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ନିଜର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରି ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାକିଛି ତୁମ ନିକଟରେ ଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିଦିଅ । ବାବାଜୀଙ୍କୁ ନିଜର ସନ୍ତାନ କରିଦିଅ ତେବେ ପୁରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯିବ । (୨) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଅ ତେବେ ମଧୁସ ପୁରା ବରସା ମିଳିଯିବ । ଯଦି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ନ ହେଲ ତେବେ ଦଣ୍ଡ ଡୋଗ କରିବା ପରେ ଅଳ୍ପ କିଛି ସମ୍ପତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଛୋଟ-ମୋଟ ପଦ ମିଳିଯିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ବସିବାର ନାହିଁ । ତିନୋଟି ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସ୍ବାଦରେ ବସିବାର ଅଛି । ଯଦିଓ ସେ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି ତୁମେ ଜାଣିଛ ସିଏ ବାପ, ଶିକ୍ଷକ, ସଦଗୁରୁ ମଧୁସ ଅଟନ୍ତି । ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ଏହି ନୂଆ କଥା ତୁମେ ହିଁ ଜାଣୁଛ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଭକ୍ତି ଶିଖାଇ, ଶାସ୍ତ୍ରର ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ । ଏହାଙ୍କୁ ତ ମନୁଷ୍ୟ କହିପାରିବା ନାହିଁ । ଇଏ ତ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି, ନିରାକାର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବସି ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ଶୁଣିଥାଏ, ଏହି ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଦରକାର । ଏବେ ତୁମେ ବେହଦ ବାବାଜୀଙ୍କର ସ୍ବାଦରେ ବସିଛ । ବେହଦ ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ରୁହାଣୀ ପିଲାମାନେ, ମୋତେ ସ୍ବାଦ କଲେ ତୁମର ପାପ କଟିଯିବ । ଏଠାରେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଆଦିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ସର୍ବବୋତ୍ତ ଶିକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ପଦ ମଧୁସ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଛନ୍ତି । ଯେବେ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କରମାନୁସାରେ ସତତପ୍ରୟାସ ହୋଇଯିବ ତେବେ ପୁଣି ଲଢେଇ ଲାଗିବ । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ମଧୁସ ହେବ । ତେଣୁ ସ୍ବାଦ ମଧୁସ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଦରକାର । ନୂଆ ଦୁନିଆ ସଂସାର ପାଇଁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମସ୍ଥରେ କେବଳ ଥରେ ମାତ୍ର ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ମଧୁସ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ସ୍ବାଦ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଟ, ଜାଣିଛ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ସ୍ବାଦ କରିବା ଦ୍ଵାରା ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ତ ପଦ ପାଇବ । ଏକଥା ମଧୁସ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଯେଉଁ ପଦ ପାଇଛନ୍ତି ତାହା ଶିବବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ପାଇଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଏବେ ବରହମା-ସରସ୍ଵତୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହିମାନେ ହିଁ ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧୁସ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ତୁମ ପାଖରେ ଅଛି । ଏବେ ତୁମେ ଅନ୍ଧଗ୍ରନ୍ଥାରେ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମୁଗ୍ଧ ନୁଆଁଇବ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯାଇ ନିଜକୁ ପତିତ ବୋଲି ସିଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ଆପଣ ସରବଗୁଣ ସମ୍ପଦନ ଅଟନ୍ତି । ଆମେ ପାପୀ ବିକାରୀ ଅଟୁ, ଆମ ପାଖରେ କୌଣସି ଗୁଣ ନାହିଁ । ତୁମେ ଯାହାଙ୍କର ଦିନେ ମହିମା ଗାଉଥିଲ, ଏବେ ତୁମେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସେହିପରି ହେଉଛ । କହୁଛନ୍ତି — ବାବା, ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରର ଆଦି କେବେଠାରୁ ପଢିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେବେଠାରୁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଏସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିର ସାମଗ୍ରୀ । ତୁମେ ଯେବେ ଏଠାରେ ବସୁଛ ତେବେ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ ହେବା ଦରକାର । ଏହି ସଂସ୍କାର ଆତ୍ମା ହିଁ ନେଇକରି ଯାଉଛି । ଭକ୍ତିର ସଂସ୍କାର ତ ବି ଯିବ ନାହିଁ । ଭକ୍ତିର ସଂସ୍କାର ଥିବା ଆତ୍ମା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ହିଁ ଜନ୍ମ ନେବେ ଏକଥା ମଧୁସ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ଜ୍ଞାନର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଚକ୍ର ଘୁରିବା ଉଚିତ । ତା’ ସହିତ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ମଧୁସ ସ୍ବାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଆମର ପିତା ମଧୁସ ଅଟନ୍ତି, ବାବାଜୀଙ୍କୁ ସ୍ବାଦ କରିବା ଦ୍ଵାରା ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ । ବାବା ଆମର ଶିକ୍ଷକ ମଧୁସ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ କରି ପାଠପଢ଼ା ମଧୁସ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ମଧୁସ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହେବ । (ସ୍ବାଦର ଯାତ୍ରା ଚାଲୁଅଛି) ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଭକ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ । ବାବାଜୀଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଉଛି, ତାଙ୍କୁ ଭକ୍ତି ବିଷୟରେ ମଧୁସ ସବୁ ଜଣା ଅଛି — ଭକ୍ତି କେବେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, କେବେ ଶେଷ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣାନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଆସିକରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ସମ୍ପର୍କରେ ତୁମେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ବିଗ୍ରହର ମାଲିକ ଥିଲ । ସେଠାରେ ଭକ୍ତିର ନାମ ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ମଧୁସ ମନ୍ଦିର ନଥିଲା, ସମସ୍ତେ ଦେବୀ-ଦେବତା ହିଁ ଥିଲେ । ଯେବେ ଦୁନିଆ ଅଧା ପୁରୁଣା ହୋଇଥାଏ ବା ୨୫୦୦ ବର୍ଷ ପୁରା ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ତ୍ରେତା ଏବଂ ଦ୍ଵାପରର ସଂଗମ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଯାଇ ରାବଣ ଆସିଥାଏ । ତେଣୁ ସଂଗମ ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବା ଦରକାର ନା । ତ୍ରେତା ଏବଂ ଦ୍ଵାପରର ସଂଗମରେ ରାବଣ ଆସିଥାଏ ଯେବେକି ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ବାମନାରୂପେ ଯାଇଥା’ନ୍ତି । ଏକଥା ତୁମ ବୁଦ୍ଧି ଆଉ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ବାବା ମଧୁସ କଳିଯୁଗ ଅନନ୍ତ ଏବଂ ସତ୍ସମ୍ପର୍କ ଆଦିର ସଂଗମରେ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ରାବଣ ତ୍ରେତା ଏବଂ ଦ୍ଵାପରର ସଂଗମରେ ଆସୁଛି । କିନ୍ତୁ ସେହି ସଂଗମକୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତାକୁ ଅକଲ୍ୟାଣକାରୀ ବୋଲି ହିଁ କହିବା । ବାବାଜୀଙ୍କୁ ହିଁ ନାମ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟେ । ଦ୍ଵାପରରୁ

ଅକଲ୍ୟାଣକାରୀ ଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ବାବା ତ ଚୈତନ୍ୟ ବୀଜରୂପ ଅଟନ୍ତି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସମସ୍ତ କଲ୍ପବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ବୃକ୍ଷର ବୀଜ ଯଦି ଚୈତନ୍ୟ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ତେବେ ବୁଝାଇଥାନ୍ତା — ମୋଠାରୁ ଏହି ବୃକ୍ଷ ଏହିପରି ବାହାରୁଛି । କିନ୍ତୁ ସିଏ ଜଡ଼ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ କହିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଆମେ ଜାଣୁଛୁ ଯେ ବୀଜ ପକାଇବା ଘଣ୍ଟାରା ପ୍ରଥମେ ଛୋଟ ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥାଏ, ପୁଣି ବଡ଼ ହୋଇ ଫଳ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଚୈତନ୍ୟ ହିଁ ସବୁ କିଛି କହିପାରିବେ । ଦୁନିଆରେ ତ ଆଦିକାଳି ମନୁଷ୍ୟ କ’ଣ-କ’ଣ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି । କେତେ ପ୍ରକାର ଆବିଷ୍କାର କରୁଛନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ସବୁ କଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଶୁଣୁଛୁ । ଚନ୍ଦ୍ରରମା ଆଡ଼କୁ କେତେ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ମାଇଲସ ଉଡ଼ିବାକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି ଯାତ୍ରା କରିବା ପାଇଁ ଯେ ଦେଖିବା ଚନ୍ଦ୍ରରମାରେ କ’ଣ ସବୁ ଅଛି ? ସମୁଦ୍ରରେ ମଧ୍ୟ କେତେ ଗଭୀରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଯାତ୍ରା କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅନ୍ତ ପାଇପାରି ନାହାନ୍ତି କେବଳ ପାଣି ହିଁ ପାଣି ରହିଛି । ଉତ୍ତାପାହାଣରେ ଉପରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏତେ ଫେଟିରୋଲ୍ ପକାଉଛନ୍ତି ଯେପରି ଫେରିକି ଆସିପାରିବେ, କାହିଁକି ନା ସାଗର ଏବଂ ଆକାଶ ବେହଦ ଅଟନ୍ତି ନା । ଯେପରି ଇଏ ବେହଦ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ତାହା ପାଣିର ବେହଦର ସାଗର ଅଟେ । ଆକାଶ ତତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ଧରିତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ବେହଦ ଅଟେ, ଏହିପରି ଚାଲୁଥବ ସରିବନି । ସାଗର ତଳେ ପୁଣି ଧରିତ୍ରୀ ରହିଛି । ପାହାଡ଼ କାହା ଉପରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି ? ଧରିତ୍ରୀ ଉପରେ । ପୁଣି ଧରିତ୍ରୀକୁ ଖୋଲିବାରୁ ପାହାଡ଼ ବାହାରୁଛି ତ’ ତଳୁ ପୁଣି ପାଣି ମଧ୍ୟ ବାହାରୁଛି । ସାଗର ମଧ୍ୟ ଧରିତ୍ରୀ ଉପରେ ଅଛି । ଏହାର କେହି ଅନ୍ତ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ କେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଣି ଏବଂ ଧରିତ୍ରୀ ରହିଛି ? ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଯିଏକି ବେହଦର ପିତା ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ତହୀନ କହିପାରିବା ନାହିଁ । ଯଦିଓ ମନୁଷ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଇଶ୍ୱର ଅନ୍ତହୀନ, ମାୟା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତହୀନ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଇଶ୍ୱର ତ ଅନ୍ତହୀନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାକି ଆକାଶ ଅନ୍ତହୀନ ଅଟେ । ଏହା ଫ ତତ୍ତ୍ୱ ଅଟେ । ଆକାଶ, ବାୟୁ... ଏହି ଫ ତତ୍ତ୍ୱ ତମୋପରଧାନ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ତମୋପରଧାନ ହେଉଛି ପୁଣି ବାବା ଆସି ସତ୍ତ୍ୱପରଧାନ କରୁଛନ୍ତି । କେତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମା, ୮୪ ଜନ୍ମ ଭୋଗ କରୁଛି । ଏହି ଚକ୍ର ଘୁରି ଚାଲିଛି । ଏହା ଅନାଦି ନାଟକ, ଏହାର ଅନ୍ତ ନାହିଁ । ଏହା ପରମପରାରୁ ଚାଲିଆସୁଛି । ଯଦି କହିବା ଏହା କେବେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ତେବେ ଏହାର ଅନ୍ତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ବାକି ଏକଥା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ — କେବେଠାରୁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି ପୁଣି କେବେ ପୁରୁଣା ହେଉଛି । ଏହା ଫ ହଜାର ବର୍ଷର ଚକ୍ର ଯାହାକି ଘୁରି ଚାଲିଛି । ଏବେ ତୁମେ ସବୁ କିଛି ଜାଣୁଛ ବାକି ସେମାନେ ତ କାହାଣୀ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଗାୟତ୍ରରେ ଲେଖାଯାଇଛି ସତ୍ୟଯୁଗର ଆୟୁଷ ଏତେ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ଅଟେ । ତେବେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଶୁଣି-ଶୁଣି ଏହାକୁ ହିଁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ଯେ — ଉଗ୍ରବାନ କେବେ ଆସି ନିଜର ପରିଚୟ ଦେବେ ? ନ ଜାଣିଥିବା କାରଣରୁ କହିଦେଉଛନ୍ତି କଳିଯୁଗର ଆୟୁଷ ଆହୁରି ୪୦ ହଜାର ବର୍ଷ ପଡ଼ିଛି । ଯେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ନ ବୁଝାଇଛ ସେମାନେ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ଅଟ ଯେ କଲ୍ପ ଫ ହଜାର ବର୍ଷର ଅଟେ, ନା କି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର । ଉକ୍ତିମାର୍ଗର କେତେ ସାମଗ୍ରୀ ରହିଛି, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପଇସା ରହିଲେ ପୁଣି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥା’ନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ କେତେ ପଇସା ଦେଇକରି ଯାଉଛି! ବେହଦର ବାବା ନିର୍ଗତି ଭାବରେ ବେହଦର ବର୍ଷା ଦେବେ ନା । ଏହା ଘଣ୍ଟାରା ସୁଖ ମିଳିବା ସହିତ, ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ହୋଇଥାଏ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି — ମୋର ଗେହଲ୍ଲା ପିଲାମାନେ, ଆୟୁଷମାନ ଭବ । ସେଠାରେ ତୁମର ଆୟୁଷ ୧୫୦ ବର୍ଷ ହେବ, କେବେହେଲେ କାଳ ଖାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ବର ଦେଇ ତୁମକୁ ଆୟୁଷମାନ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ଅମର ହେବ । ସେଠାରେ କେବେ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତୁମେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବ ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ ସୁଖଧାନ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଆୟୁଷ ବଡ଼ ହୋଇଥାଏ, ଧନ ଏବଂ ସୁଖ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମିଳିଥାଏ । ତୁମେ କାଟ୍‌ଗାଲରୁ ସିରତାଜ ହୋଇଯାଉଛ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି — ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ । ସେହି ବୃକ୍ଷ ତ ନିର୍ଗତି ଭାବରେ ଛୋଟ ହେବ, ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ, ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ, ଗୋଟିଏ ଭାଷା ହେବ । ତାକୁ ହିଁ ବିଶ୍ୱରେ ଗାନତି ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ପାରଟଧାରୀ ଅଟୁ, ଏକଥା ଦୁନିଆ ଜାଣିନାହିଁ । ଯଦି ଜାଣିଛ ତେବେ କୁହ କେବେଠାରୁ ଆମେ ଅଭିନୟ କରି ଆସୁଛୁ ? ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଗୀତରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା — ବାବାଝଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ମିଳୁଛି ତାହା ଆଉ କାହାଠାରୁ ମିଳୁନାହିଁ । ବାବା ଆମକୁ ସାରା ପୃଥିବୀ ଆକାଶ ଓ ସାରା ବିଶ୍ୱର ରାଜଧାନୀ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲେ ପରେ ଯେଉଁମାନେ ରାଜା ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ଭାରତର ରାଜା ଥିଲେ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯାହା ବାବା ଦେଉଛନ୍ତି ତାହା ଆଉ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ଆସି ଆମକୁ ସବୁ କିଛି ପ୍ରାପ୍ତି କରାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ କରି ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଦରକାର ଯାହା ଘଣ୍ଟାରା ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ବୁଝାଇପାରିବ, ତୁମକୁ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଗଭୀର ଭାବେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ତେବେ କେଉଁମାନେ ବୁଝାଇପାରିବେ ? ଯେଉଁମାନେ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବେ । ବାବାଝଙ୍କ ପାଖକୁ କେହି ଆସିଲେ ବାବା ପଚାରନ୍ତି — ତୁମର କେତୋଟି ସନ୍ତାନ ? ତେବେ କହନ୍ତି ମୋର ଫଟି ସନ୍ତାନ ଏବଂ ଷଷ୍ଠ ସନ୍ତାନ ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ନିର୍ଗତି ଭାବରେ ଇଏ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି ନା । ଯଦି ଶିବବାବାଝଙ୍କର ହୋଇଗଲ ତେବେ ଶିବବାବା ନିଜର ସନ୍ତାନ କରି ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରିଦେବେ । ପିଲାମାନେ ହିଁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥା’ନ୍ତି ନା । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଶିବବାବାଝଙ୍କର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ଏମାନେ ଶିବବାବାଝଙ୍କୁ ସବୁ କିଛି ଦେଇଥିଲେ, ତେଣୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନିର୍ଗତି ଭାବରେ ସେହି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମିଳିବା ଦରକାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ମୋତେ ହିଁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କର ଆଉ କାହାକୁ ନୁହେଁ । କହୁଛନ୍ତି — ବାବା ଏସବୁ କିଛି ଆପଣଙ୍କର ଅଟେ, ଆପଣଙ୍କର ସବୁ କିଛି ପୁଣି ଆମର ହେବ । ଆପଣ ଆମକୁ ସାରା ବିଶ୍ୱର ବାଦଶାହୀର ବର୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଆମ ପାଖରେ ଯାହା କିଛି ଥିଲା ଆମେ ବାବାଝଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେଇଛୁ । ଏସବୁ ଉତ୍ତମରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ନା । ବାବା ଅର୍ଦ୍ଧଦୁନକୁ ବିନାଶ ସହିତ ଚତୁର୍ଭୁଜ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଥିଲେ । ଅର୍ଦ୍ଧଦୁନ ତ ଆଉ କେହି ନୁହେଁ, ଏହି

ବରହମାତ୍ସ୍ୟଙ୍କୁ ହିଁ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହୋଇଥିଲା । ଦେଖିଲେ, ରାଜତ୍ୟ ମିଳୁଛି ତେବେ କାହିଁକି ଶିବବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ନ କରିବୁ । ସିଏ ପୁଣି ଆମକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ସୌଦା ତ ବହୁତ ଭଲ । କେବେ କାହାକୁ କିଛି ନ ପଚାରି ଗୁପ୍ତରେ ସବୁ କିଛି ଦେଇଦେଲେ । ଏହାକୁ ହିଁ ଗୁପ୍ତଦାନ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । କାହାକୁ କ’ଣ ଜଣା, ଏହାତ୍‌କର କ’ଣ ହେଲା । କେତେକ ରୁଝିଲେ ଏହାତ୍‌କର ବୋଧେ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିଲା ତେଣୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ହୋଇଗଲେ । ଏହି କନ୍ୟାମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି — ଟଟି ସନ୍ତାନ ଆମର, ବାକି ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ହିଁ କରିବୁ । ଇଏ ହିଁ ସବୁ କିଛି ବାବାତ୍‌କ ଆଗରେ ରଖିଦେଲେ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଅନେକତ୍‌କର ସେବା ହୋଇପାରିବ । ତେଣୁ ବାବାତ୍‌କୁ ଦେଖି ସମସ୍ତତ୍‌କର ଖିଆଲ ଆସିଲା, ତେଣୁ କରି ସମସ୍ତେ ଘର ଦ୍ଵାର ଛାଡ଼ି ପଳାଇ ଆସିଲେ । ସେହିଠାରୁ ହିଁ ହଟ୍‌ଗାମା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଘର ଦ୍ଵାର ଛାଡ଼ିବାର ସାହାସ ଦେଖାଇଲେ । ଗାସ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖା ଅଛି — ଭଟ୍ଟୀ ହେବାର ଥିଲା କାହିଁକିନା ନା ଏଥିପାଇଁ ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ଏକମାତ୍ର ବାବାତ୍‌କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ମନେ ନ ରହନ୍ତୁ । ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଦିତ୍‌କର ମଧ୍ୟ ସ୍ତୁତି ନ ରହୁ କାହିଁକି ନା ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି ତାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପବିତ୍ର ରୁହ, ଏହା ଧାରଣରେ ହିଁ ବିଘ୍ନ ଆସୁଛି । କହୁଛନ୍ତି ଏହା ସ୍ଵର୍ଗୀ-ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟରେ ଝଗଡ଼ା କରିଲାବାଲା ଜ୍ଞାନ ଅଟେ କାହିଁକି ନା ଜଣେ ପବିତ୍ର ହେବ, ଆଉ ଜଣେ ପବିତ୍ର ନହେଲେ ମାତପିତ୍ ହୋଇଥାଏ । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ମାତ ଖାଇଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଅଗାଧକ ନୂଆ କଥା ହେଲା ନା । ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏହା କ’ଣ ହେଲା ଯେ ଏତେ ସବୁ ଘର ଦ୍ଵାର ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, କେବଳ ଏତିକି କହୁଥିଲେ — ଏହାତ୍‌କ ପାଖରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଅଛି! ଏପରି ତ କେବେ ହୋଇନଥିଲା ଯେ ନିଜର ଘର ଦ୍ଵାର ଛାଡ଼ି ପଳାଉଥିଲେ । ତ୍ରାମାରେ ଏହିସବୁ ଚରିତ୍ର ଶିବବାବାତ୍‌କର ଅଟେ । କେହି ଖାଲି ହାତରେ ପଳାଇ ଆସୁଥିଲେ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଖେଳ ଅଟେ । ଘର ଦ୍ଵାର ଆଦି ସବୁ ଛାଡ଼ି ପଳାଇ ଆସିଲେ । କୌଣସିଥରେ ମୋହ ନଥିଲା । ବାକି କେବଳ ଏହି ଶରୀର ଅଛି, ଯାହା ଦ୍ଵାରା କାମ କରିବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାଦର ଯାତ୍ରା ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ତେବେ ଯାଇ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ଘରକୁ ଯାଇପାରିବେ । ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଅପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ନିୟମ ହିଁ ନାହିଁ । ମୁକତିଧାମରୁ ଯିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ହେବା ଦରକାର । ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ କେତେ ବିଘ୍ନ ପଡ଼ୁଛି । ଆଗରୁ କୌଣସି ସତସତ୍ତ୍ଵ ଆଦିକୁ ଯିବା ପାଇଁ କ’ଣ ବିଘ୍ନ ପଡୁଥିଲା କି । ଯୁଆଡେ ଇଚ୍ଛା ଯାଉଥିଲେ । ଏଠାରେ ପବିତ୍ରତା ଯୋଗ ବିଘ୍ନ ପଡୁଛି । ଏକଥା ତ ଜାଣିଛନ୍ତି — ପବିତ୍ର ହେବା ବିନା ଘରକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଧର୍ମରାଜତ୍‌କ ଦ୍ଵାରା ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପୁଣି କମ ପଦ ମିଳିବ । ଦଣ୍ଡ ନ ପାଇଲେ ପଦ ମଧ୍ୟ ଭଲ ମିଳିବ । ଏହା ବୁଦ୍ଧିର କଥା ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ, ତୁମକୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ । ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡ଼ି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ହୋଇ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପୁଣି ଯେବେ ୫ ତତ୍ତ୍ଵ ସତତତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ନୂଆ ହୋଇଯିବ ତେବେ ତୁମକୁ ନୂଆ ସତତତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ଶରୀର ମିଳିବ । ସବୁ କିଛି ଓଲଟ-ପାଲଟ ହୋଇ ନୂଆ ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ବାବା ଏହାତ୍‌କ ଶରୀରୀରେ ଆସି ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି, ସେହିପରି ଆତ୍ମା ବିନା କଷ୍ଟରେ ଗରଭ ମହଲରେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ କରିବେ । ପୁଣି ଯେବେ ସମସ୍ତ ହେବ ତେବେ ବାହାରକୁ ଆସିବେ ତେବେ ସେହି ସମୟରେ ଯେପରି ବିଜୁଳି ଚମକିଯିବ କାହିଁକି ନା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅଟେ ନା । ଏସବୁ କିଛି ତ୍ରାମାରେ ନିରୂପାରିତ ଅଛି । ଆରଛା — ମିଠା ମିଠା ସିକିଲିଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାତ୍‌କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାତ୍‌କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ପୁଷ୍ପ ସାର :-

(୧) ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଏକାନ୍ତ ରୂପୀ ଭଟ୍ଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧନାରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏକମାତ୍ର ବାବାତ୍‌କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ବି ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ମନେ ପଡୁନଥିବେ ।

(୨) ସାରା ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖି, ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାତ୍‌କ ସହିତ ସର୍ତ୍ତା ସଉଦା କରିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ବରହମାବାବା ସବୁ କିଛି ଗୁପ୍ତ ରୂପରେ କରିଥିଲେ, ସେହିଭଳି ଗୁପ୍ତଦାନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ନିମିତ୍ତ ଭାବ ଏବଂ ନିର୍ମାଣ ଅର୍ଥାତ୍ ନମ୍ରତାଭାବ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ସେବା କରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଫଳତା ମୁରତ ହୁଅ । ସେବାଧାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାସର୍ବଦା ବାବାତ୍‌କ ଭଳି ନିମିତ୍ତ ହେବା ଏବଂ ନିର୍ମାଣଚିତ୍ତ ହୋଇ ଚାଲୁଥିବା ଆତ୍ମା, କାରୁଣ ନିର୍ମାଣତା ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଫଳତାର ଆଧାର ଅଟେ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସେବାରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନମ୍ରତାଭାବ ଏବଂ ନିମିତ୍ତ ଭାବକୁ ଧାରଣ କର, ଏହା ଦ୍ଵାରା ସେବାକ୍ଷେତ୍ରରେ ସର୍ବଦା ଖୁସିର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ, କେବେହେଲେ କ୍ଳାନତିର ଅନୁଭବ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯେକୌଣସି ସେବା ମିଳୁ ନା କାହିଁକି ଏହି ଦୁଇଟି ବିଶେଷତା ଆଧାରରେ ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ସଫଳତା ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:- ଯଦି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବିଦେହୀ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ ଥିବ ତେବେ ସୁର୍ୟ୍ୟସ୍ଵର୍ଗୀ କୁଳରେ ଆସିଯିବ ।